

Kommunstyrelsen

3 mars 2025

Yttrande - Svenljungaförslag om utökad kamerabevakning

Diarienummer: KSF-2024-141

119

Yttrande över Svenljungaförslag om utökad kamerabevakning

Med anledning av det inkomna Svenljungaförslaget om utökad kamerabevakning följer härnedan ett yttrande från informationssäkerhetssamordnare (CISO). Yttrandet behandlar förslaget utifrån rådande lagstiftning och praxis inom området.

De juridiska förutsättningarna

För att en kommun ska kunna bedriva kamerabevakning behöver det vara i enlighet med dataskyddsförordningen och kamerabevakningslagen (2018:1200). De gällande regelverken stipulerar att kommunen endast får bedriva kamerabevakningen om det finns ett rättsligt stöd och ett ändamål som kan rättfärdigas i relation till invånarens rätt till den personliga integriteten.

Integritetsskyddsmyndigheten (IMY) som är tillsynsmyndighet för kamerabevakning i Sverige har i sin praxis lagt emphasis på att kamerabevakning av allmän plats i regel kräver tillstånd om bevakningen är omfattande och systematisk. Det är i fall där det går att påvisa en konkret och allvarlig brottslighet som behovet av kamerabevakning kan väga tyngre än de integritetsrisker som en sådan bevakning medför.

Proportionalitetsprincipen

Baserat på IMY:s tidigare beslut och framförallt i avstamp på de ansökningarna som fått avslag går det urskönja att nekandet skett på grund av att det inte har kunnat påvisas att brottslighet inte varit tillräckligt omfattande eller allvarlig för att motivera en inskränkning i den personliga integriteten. För att en kamerabevakning ska betraktas som proportionerlig behöver följande delar uppfyllas:

- En dokumenterad och konkret problembild. Det kan vara i form av polisanmälda brott, antal ordningsstörningar som kopplas till specifika platser.
- Att andra mindre integritetskänsliga åtgärder har implementerats och övervägts där bedömningen är att de varit otillräckliga. Exempel på detta är bland annat ökad belysning.

IMY lägger också vikt på att kamerabevakning som förfarande inte ska brukas för allmän brottsbekämpning, det är en uppgift för polisen. Sålunda måste kommunen säkerställa att en eventuell kamerabevakning har ett tydligt och avgränsat syfte som kan kopplas till exempelvis trygghetsskapande delar.

Ansvar och rekommendation

Baserat på ovanstående, det vill säga de rättsliga ramarna och nuvarande praxis för kamerabevakning behövs en djupare analys ske innan beslut om kamerabevakning kan fattas. För att uppfylla lagkraven och rådande prejudikat behöver följande delar uppfyllas:

1. Kartlägga den faktiska brottsproblematiken – en upplevd känsla berättigar inte kamerabevakning. Dialog behöver ske med polis och andra relevanta aktörer för att bedöma om kamerabevakning som förfarande är proportionerlig och en effektiv åtgärd.
2. Om det finns en brottsproblematik ska andra åtgärder först utredas innan kamerabevakningen blir aktuell, exempelvis ökad närvaro av polis, förbättrad belysning eller andra förebyggande insatser.
3. En konsekvensbedömning (DPIA) enligt dataskyddsförordningen för att analysera riskerna för den personliga integriteten och säkerställa att eventuella kameror används på ett lagligt och ändamålsenligt sätt.

Kommunen behöver säkerställa rätten till privatliv och integritet eftersom det utgör en demokratisk grundprincip. Kamerabevakningen är en metod som kan användas förutsatt att rekvisiten enligt gällande lagstiftning och praxis är uppfyllda.

Sålunda blir det formella yttrandet och ställningstagandet från ett dataskyddsperspektiv en avrådan från att kommunen ställer sig bakom ett generellt införande av kamerabevakning utan en gedigen förstudie som uppfyller lagkraven.

I tjänsten

Quang Nguyen
Informationssäkerhetssamordnare
Kommunstyrelseförvaltningen